

מסורת הש"ס

(א) [לעיל יא. זרכות לה.], (ב) לעיל יא.; (ג) סדר עולם פ' כב, (ד) [זמדבר כט], (ה) [דף יא:], (ו) [ע"ז], (ז) שייך לע"ב.

תורה אור השלם

1. לָלוֹד מִמּוֹר לִי הָאָרֶץ
וּמִלֹּאָה תִּבְלִי יוֹשֵׁב בָּהּ:
תְּהִלִּים כֹּד א
2. וַיֹּשֶׁב עֲלֵיהֶם אֶת אוֹנֶם
וּבְרָעָתָם יַצְמִיתָם יְיָ
אֱלֹהֵינוּ: תְּהִלִּים צד כז
3. בְּעֶשְׂרִים וַחֲמִשׁ שָׁנָה
לְגִלוּתוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּעֶשְׂרִי
לְחֹדֶשׁ בְּאַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה
אֲחֵר אֲשֶׁר הִכָּתַב הָעִיר בְּעֶשְׂרִים
הַיּוֹם הַזֶּה הִתְקַן עָלֵי ד' ו' יוֹבֵא
אֲתִי שְׁמוֹ: יחזקאל מ א

רבינו גרשום

[illegible]

דאיהו לא קא איירי בח' אלא משב
לביבוש יהויקים שהיא שמינית [למ

(ה) נראה דחסר כאן ו'ל' דליכא למימר דאמרו שירה על נסבי התמיד דהא כבר בטל התמיד

אבעיא. עי' תוס' מנחות (מד ע"ב): היין, עי' תוס' פסחים (דף סד ע"א): אשתיה לחדה לא לשירה, אבל בקרבן שיש בו אכילה מביעה ליה אי הוי כמו שדרכן תמיד או לא. עכ"ל הרא

וְסָבִים הַבָּאִין בְּפָנַי עִמָּנָה. כְּגוֹן שֶׁהֵבִיאוּ הַיּוֹם קֶרֶן לִיבּוֹר וְלֹא הֵבִיאוּ וְסָבִים עִמּוֹ וְהֵבִיאוּ לְמַסַּר דְּלֹמֶר מֵר (מִנְחָתוֹ מִדֹּ): מִנְחָתוֹ וְסָבִים הֵם וְכֵלִילָה מִנְחָתוֹ וְסָבִים אִפִּי לְמַסַּר: אֵלֶּיָּה וְשִׁפּוּי. קֶרֶן וְסָבִים: וְהָאֵל הֵם רַב מֵרִי בְּרִיָּה דְּרַב כְּהֵנָּה. לְעִיל ^א דְּאִין עוֹלָת נִדְבָה טְעוּנָה

[illegible][illegible]

עוד י"ח ומשב ועד י"ט קאמר הלכך קאמר ליה מי סברת ג' גליות גלו: גלו. [גלות יהויכין] **בשבט**
 [זאת] נבוכדנצר וגלו בגלות צדיקה **ב"ח לביבוש יהויקים** שהיא י"ט לנבוכדנצר ולא הוּוּ אלא ב' גליות
 [ב' גלות (היהויקים) ויהויכין] לגלות צדיקה לא הוּוּ אלא י"א שנה:

דאמרו שירה על נסכי התמיד דהא כבר בטל התמיד

ה'יין. עי' תוס' פסחים (דף סד ע"א): **אשתיה לחדה לא אמרי'** נ"ב וא"ת והא אמרי' לעיל הביא ענב ומכביעא ליה אי הוי כמו שדרכן תמיד או לא. עכ"ל הרא"ש וז"ל: **בביש** עי' [ערוך] ערך גל: רש"י ד"ח נסכים. גלינו. דהא חידא אפ' כווסמין דמדרב

איין נערכין פרק שני ערכין

יב.

עונגן שירה או לאו. פי' יא' נאכטס
רבי' צימו ולמחר מקריצן כדדרש'
ורה ימים וליכא לפרושי אס' התנדב
ציאו קרבן חובה קרבנו אין טעון
נאכטס ומיירי ודאי שמקריצה צימ
וצל מקריצה צלילה [הא] א"ר
זלעוור מה כפרה ציום אף שירה
ציום: **ותסברא** שירה ריפוייה
הא'. ואי נמי נאכטס הבאצן בפני
זמנן טעונים שירה היינו שר על יום יא'
ומבאצין אותו ולא שר שהיה ראו
ציום הבאצן קרבן:

מִחֲדָר בַּשְּׁבֹועַ אַחֵר בַּשְּׁבֹועַ
למפרע קחשיב ט"ו שנה:
אָמַר רבינא. צ"ל אחר שנה
שהוכחה העיר י"ז [דהיינו]
שנת ט"ו לחורבן וא' היה יוצל:
א' הוי. דהוה שנת ט"ו לחורבן
עשרין שו"ה' הויין כ"ו הויין דלמנא
מר גלו צו' פ' צו' לבידוש יהויקים
שביש צד' למלכותו והוא מלך י"א
שנה וצאותה שנה הרג שו" יהויקים
המליך יהויכין צנו' א' חדשים ולתקופת
השנה צאותה שנה הגלחו לצבל והחרש
המסגר וא' היה גלות דיחזקאל: גלו
ישיע לבידוש היינו כשהוכחה העיר:
מִשְׁבַּע שגלו בה עד תמינתי
שחרבה העיר. צלל

וּמְנִיסָר עֲלָמוֹ שְׁהוּא מִנִּין [ד' לט"ו]
וְדֹסָר דְּשֵׁנָה שְׂבִיעִית שְׁגֻלָּה זֶה הָיָה
יְמִיתָה שְׁנֵה אַחֲרֹנָה לִיהוּדִיקָיִם וְשׁוֹב
וְנֹלָךְ דְּקִדְיֹהוּ י' שָׁנִים לִפְנֵי שְׁנֵה
חֻרְבָּן וּט"ו כ"ו הָיוּ צִלְמָה א' לִיְהוּדִים
מִזְרִינ' דְּי"ד שְׁנֵה לְחֻרְבָּן עֲלָמוֹ
אֲקָמֵר נִיחָא ד"ד ו"א הֵם כ"ה אֵלֶּה
הָיוּ לְאִמֵּר דְּהוּא שְׁנֵה ט"ו קִשִּׁיָּה
מִצִּית לְשִׁנְי' דְּשֵׁנָה שְׁגֻלָּה זֶה הָיָה
יְמִיתָה שְׁנֵה רִאשׁוֹנָה לְדְקִדְיֹהוּ וְלִיכָא
וְלֹא י' שָׁנִים מִן הַגָּלוּת עַד שְׁנֵה שֶׁל
חֻרְבָּן אֵלֶּה קִישׁ לִיֵּה דְלִיטוּ כֵּן דְּהִגְלוּת
זֶה בְּצֻלוֹתָ שְׁנֵה [ד'] שְׁמִנִּית לִיהוּדִיקָיִם
א"כ אִיכָא אֶחָד עֶשֶׂר שָׁנָה:

לדידך מי נחא. מכדי גלו
 צייט שנה והיינו
 שהוכתה העיר מז' עד י"ט י"ז הו'
 ארבעסר כ"ו הוי' ומי למיפרך לפי
 זמנא שהיה סבוב דיי"ח וי"ט שני
 ליות דא"כ היכי מתוקמא אי הוכתה
 יי"ח לא הוכתה צייט ואין להקפיד
 סוגיא בעלמא הו' ולמסקנא ינחא:
 הוה

נָךְ לַמִּימָר. הָאִי דְקִאֲמֵר יִחוּזָאֵל
 וּדְאִי בְגִלּוֹת הָאֲחֵרוֹן הִיֵּה הַחוּרִין
 יְרִי לְבֵר מִשְׁחָא דְגִלּוֹ בָּהּ וּלְבֵר שְׁנָה
 לְעֵלִיל גִּלּוֹ נִמִּי בְּתִישְׁסָרִי לֹאֻ מִלְתָּא
 דְנִדְנָר הִלְכָּךְ מִשְׁבַּע מִשְׁבַּע תִּשְׁעָה עֶשֶׂר
 יְרִי כִּיָּהּ: דְּאִמֵּר וְעַד בְּסִדֵּר עוֹלָם:
 וְכִתְּבִי (מַלְאֲכֵי ז' כד) וַיְהִי לוֹ יְהוֹיָקִים
 הַמֶּלֶךְ בְּצוּכְדִנְזָר יְרוּשָׁלַיִם וּתְנִיֵּא בְּסִדֵּר
 הַדְּבָר אֲשֶׁר הִיֵּה עַל יְרִמְיָהוּ עַל
 מִשְׁלַם [דִּינָאֵל ח] לְמַרְדּוּ שְׁהִיא שְׁשִׁית
 שְׁנָה שְׁבַע לְכִיבּוֹשׁ רָאשׁוֹן שֶׁל יְהוֹיָקִים
 יָקִים הִיֵּה שְׁמִינִית לְמַלְכוּת בְּצוּכְדִנְזָר
 וְהִינֵנּוּ

גלו בה יהויכין ויחזקאל (י"ז"ל בא, יא) פי הק'
ממירי כו' (צ"ע), יג) יום הנסכים שמביאין (י"ד, י"ז)
(י"ט, עו) נהרג (צ"ע), יו) ממנין (צ"ע), יח) ג"א שרוצא

בשהביא גם פירות עמהם, א"נ שאני התם שאין בו אכילת מרד ועלה עליו בשנה שלישית למרדו: תוס' ד"ה

עין משפט
נר מצוה

ז א מ" פ"ו מהלכות תמידין
 הלכה ח ופ"ג מהל' כלי
 מקדש הל' ב:
 זא ב מ"י פ"י מהל' שמיטה
 ויובל הלכה ג ד:

הגהות הב"ח

(א) גמ' חוצה מי הוה הא
בשעצה: (ב) רש"י ד"ה לגלותינו
וכו' מהם הס"ד ואח"כ מ"ה זה
יוצא: (ג) ד"ה מכדי וכו' מגלות
יהויכין:

מוסף רע"י

[illegible]

שינויי נוסחאות

[illegible]

וְרַס נִסְכִּים (ש"נ), יצ"א דאפילו
 עו"ן עשרין רשש הו"ן דאמר מר

לעולם אפי' [הכי] רבינהו קרא
ביום כו' אם התגדב אדם מנחת